

PARKOWY (2) *ai*

a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak w -owy).

sg m A parkowy (1). \diamond f G parkowej (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „park”; właściwy dla parku:

*Wyrażenie: »parkowy(-a) smrod, wonia« (1:1): gdy łobie tym pachy nacierać będzie/ pewnie téy przykréy párkowéy woniéy od łyebie zbędzie *SienLek* 136v, Sss4.*

*Cf **PARKOTNY***

ZCh